

kohhe silmist punaseks, kui walle nõu emalt mele tussi.

Teine wend Willem olli wägga terrane poiss, köikidele wägga armas. Ikkal ollid temma silmad lahked, üks römus meel allati, et temma laulmist ja öiskamist iggal pool majaas kuuldi. Köik mis ta ette wöttis, läks hästi korda; kolis käies mööstis ta ärra, mis öppetati, ja kui suremaks käsvis, sai ka tisleri ammet ihsa förwas temmale pea selgeks. Kolme aasta pärast sai ta selliks, ja nimmetud üllestöudmisse pühhal läksid möslemad wövera=ma tele, Peter seppa, Willem tisleri ammetit veel täiemalt öppima.

Kui ful, armas luggija, ehk kegi wanna reisind hantivärgi mees sobraks on, siis passu tedda, et ta sulle juttustab omma norejt pölivest, kuidatä wöveral maal ühhest linnast teise reisis. Olli tal õnne, et ta head meistril leidis, siis ta teggi temma jures mönne ku ehk ka aasta tööd; sai ta agga jälle tülli rahha körjanud, siis wöttis keppi kätte, pauna selga ja läks eddas. Ja kui nisugune hantivärk jälle ausaste ja wagga süddamega omma koju taggasid tulseb, siis pead, armas luggija, nisugusest mehhest suurt luggu piidama, fest reisimise aeg on kül üks armas, agga on ka kartlik aeg, ja palju nori mehhil on wöveral male omma aju ja rahhu, omma terivist ja truust

ärrakautanud, ja senna neidki mahhajätmid, kes nende läbbi häbbi ja teotuse siisse sattunud, ja kelle öhkamised nende hingele foormaks jäwad.

Petri ja Willemi te läks Stutgardi ja Münneni linna kaudu, kus möslemad ka meistrite jures tööd leidsid. Se aasta, mis nad seal ellased, olli neile üks armas aeg. Et neil teine teisest seltsi olli, siis ei holind nad suremasti föbrusest teiste sellidega piidada. Kui neil aega olli, käisid nad sure linna imme=asju ja arvudasi kohte watamas; pühhapäivil pärast löunit käisid nemmadi kolis, öppisid tseihjendama ehk töö planisid tegema ja ellid pea wägga targad selle peale. Pühhapäwa ja Gemaspäwa öhtutel viitsid nad omma aega ühhe ehk teise emma ma sobraga ja ajasid mõnusat juttu. Nenda läks üks näddal ja ku teise järrel lõbusaaste eddasj.

Wimaks kui terve aasta nenda möda läinud, ja se olli jälle pärast Üllestöudmisse pühhi, et meistritel tööd hakkas puduma, tahtis Peter jälle eddasj minna ka teisi wöeraid maid watama. „Willem“, ütles ta emma wennale, „ful on veel tööd, mis jures sa wägga palju wöid öppida ja köige omma ellu ajaks kadsu sada; fest siin tehakse maja aeju kurninga kotta, mis sa mujalt linnades naljalt ei wöi leida. Sepärrast ja sa veel ükski pool aastat seie, agga minna lähhän tele.“